

Cartes

Les cartes que els lectors enviïn a aquesta secció han de ser originals i exclusives i han d'arribar mecanografiades (amb una extensió màxima de 20 línies), signades, amb el número de DNI, adreça i telèfon de l'autor. No es publicaran cartes signades amb pseudònim ni amb inicials.

LES CARTES ES PODEN ENVIAR PER CORREU ELECTRÒNIC, A L'ADREÇA opinio.diaridegirona@epi.es.

Sant Jordi i la Mare de Déu de Montserrat

FRANCESC A. PICAS. LA JONQUERA.

■ Abril és un mes d'esperances i d'optimisme. Floreixen els ametllers i els cirerers. La verdor treu fulles en els camps i brota en les vinyes.

Creix el blat que ens dóna el pa de cada dia.

També el mes d'abril ens ofereix, rodejats de flors, de cançons i de llibres, les festes de Sant Jordi i de la Mare de Déu de Montserrat, patrons de Catalunya.

Malauradament, d'una Catalunya no massa optimista. Moltes famílies tenen problemes per arribar a finals de mes. La crisi econòmica ha tancat fàbriques i tallers. Aquesta no és la Catalunya que desitgem.

Confiam que Sant Jordi, amb la seva fulgurant espasa, destrueixi el drac de la corrupció política i financera. Que creixi l'esperit de treball. Que floreixin de nou fàbriques i indústries.

Els catalans tenim fe en la Verge de Montserrat. Posem la mirada i el cor al cim de l'emblemàtica muntanya i amb el cant del Viro-lai demanem a la Moreneta que il·lumini la catalana terra. Que Catalunya mantingui la pau i la concòrdia. Que no falti progrés, treball

i una llar digna per tots els catalans.

Que en aquests moments de neguit polític, sigui respectada la personalitat de Catalunya i els nostres drets històrics, econòmics i socials.

Drets i deures

PAQUITA XARLES ARNAU. GIRONA.

■ Amb aquestes ratlles faig una crida a tots els que surten al carrer a criticar els empresaris, especialment els sindicats organitzadors de les algarades, que sovint acaben destruant mobiliari públic pagat amb els diners dels ciutadans, o sigui, nostres.

Crec que seria més positiu que compressin alguna d'aquestes empreses que estanquen, segurament us les vendrien a preus baixos. Podríeu contactar persones que estan a l'atur, pagar sous elevats, jornades curtes, caps de setmana llargs, vacances pagades... en fi, posar en pràctica les doctrines que prediqueu i, segons doneu entendre, enriquir-vos sense treballar. Seria una obra social molt útil als nostres dies i ajudaria a paliar la greu crisi que estem vivint. Heu pensat quantes famílies us ho agrairien?

Les empreses que tanquen no ho fan perquè sí, la majoria no poden aguantar la pressió fiscal i el

baix rendiment del seu producte. Conec el tema, ja que en la meua família hi ha més d'un empresari i sé de què va. Els treballadors tenim drets i deures, els empresaris, també. Tots tenim molt assumits els nostres drets i no tant els nostres deures.

Alguns empresaris mereixerien un monument i algun agraïment públic i potser algun treballador seria bo que fes un exàmen de consciència.

Trista realitat

JOAN ENRIC CARRERAS MERCADER. BELLCALRE D'EMPORDÀ.

■ Trista i crua la realitat, Càritas ens ha dit la veritat, tots els qui ens manen ens tenen enganyats, bé, també ho estan ells d'enganyats, la nostra realitat és aquesta, i no cal esperar que la feina «repunti» que això ja no serà més així, cal fer un gir total en la forma de vida, i als amics de Besanó els vull dir que no cal que pintin banderoles pel problema dels tres mesos que no els paga la Grober, la fàbrica no paga als treballadors perquè no té liquidesa, i no té liquidesa, malgrat que potser tenen comandes i tot, perquè la nostra estimada Banca, aquesta que ha necessitat un rescat, molt abans que el necessités la Grober, no els deixarà ni un euro, per fer sortir beneficis de la seva ne-

fasta gestió, els cal posar els diners en el deute públic i no en la fàbrica, els bons amics de Besanó, no cal que es gastin els pocs diners en pintura, no hi ha res a fer, aniran tancant totes les fàbriques, el que aquí fabriquem és possible comprar-ho fora de les nostres fronteres a meitat de preu, i com que avui no hi ha distàncies ho tenim demà mateix, la trista i crua realitat és que encara pensem que sí, que la cosa millora, els bancs publiquen a primera pàgina que tenen beneficis, però la realitat és una altra, mireu el que ens publica Càritas, i aquesta generosa associació no li cal «enganyar» els seus socis...

Antoni Vila Casas

EULÀLIA ISABEL RODRÍGUEZ PITARQUE. TORROELLA DE MONTGRÍ.

■ Acaba de finalitzar l'onzè Cicle de Conferències d'Història i Humanitat organitzat pel Museu Palau Solterra. És una de les moltes activitats que fa aquest museu, propietat del mecenes Antoni Vila Casas. Un empresari farmacèutic que va crear l'any 1986 la Fundació Vila Casas amb el propòsit de promocionar l'art contemporani català. Així, doncs, ve del món farmacèutic però la seva recerca inclou la salut i l'art en una intel·ligent simbiosi, que per a res no li és estranya.

En una època on necessitem mecenes privats que donin suport a l'art contemporani, n'és un exemple com pocs n'hi ha. Gràcies a ell podem veure bones exposicions de pintura als espais expositius del Museu de Can Framis, i l'Espai Volart, de Barcelona; escultura al Museu Can Mario, de Palafrugell; i fotografia al Museu Palau Solterra, de Torroella de Montgrí. En aquestes sales, s'exhibeix el fons permanent de la col·lecció de la Fundació i s'hi fan exposicions temporals, com per exemple la del pintor Antoni Clavé, un dels nostres grans artistes oblidats.

Aquests cinc espais expositius, a més de mostrar la seva col·lecció privada d'art contemporani, són edificis arquitectònics emblemàtics. Han estat restaurats i adaptats per complir amb la seva funció museística actual. Can Framis va ser una fàbrica característica de la indústria del Poblenou. L'Espai Volart va ser un magatzem de puntes i teles característic de la producció i comerç tèxtil. Can Mario va ser una fàbrica de suro. I per últim, el Palau Solterra va ser el palau del segle XV on residien els comtes de Torroella de Montgrí. Crec que cal reconèixer el valor de la tasca d'aquest mecenes que tenim al nostre país i del gran paper que en aquest moment està exercint pel nostre patrimoni científic i artístic.